

Landsbyhuset-Gyrstinge
v/ Formand Jens Andersen
Gyrstingevej 101
4100 Ringsted

Via mail jahu1@privat.dk

København · 27. december 2013

Håkun Djurhuus
Partner

T +45 72 27 33 44
djur@bechbruun.com

Jeanette Lillie Edlich
Sekretær
T +45 72 27 38 56
jle@bechbruun.com

Sagsnr. 058812-0001 djur/djur/gsc
Dok.nr. **11367181.1**

Søgsmålsret i forhold til domstolsprøvelse af Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 12. september 2013

Kære Jens

Jeg har forstået, at kommunen og landsbyhuset har et godt samarbejde og sammenfaldende interesser i øvrigt. Jeg har videre forstået, at såfremt det juridisk vurderes som muligt, vil kommunen være indstillet på at sagsøge Natur- og Miljøklagenævnet med henblik på at få den nævnte afgørelse tilsidesat som ugyldig.

I har i første omgang bedt mig om at vurdere, hvorvidt kommunen kan anlægge sag mod Natur- og Miljøklagenævnet.

Advokat Henriette Soja fra Horten Advokatfirma har den 29. oktober 2013 på vegne af Ringsted Kommune udarbejdet en juridisk vurdering af spørgsmålet, hvori det konkluderes, at kommunen ikke er søgsmålsberettiget, "*...da sagen med stor sandsynlighed og uden videre vil blive afvist af domstolene*".

I har herudover anmodet mig om at vurdere, i hvilket omfang kommunen kan forventes at få medhold, såfremt der anlægges en retssag mod nævnet.

Jeg har på dette grundlag følgende bemærkninger:

1. Landsbyhuset og Ringsted Kommune har et fælles ønske om at forbedre og udvide de eksisterende idrætsfaciliteter til Kildeskolen i Gystinge. Dette involverer bl.a. anlæggelse af en ny boldbane øst for den eksisterende bane. Herudover er der ønske om at opføre et landsbyhus.

Disse forhold forudsætter, at der etableres en ny vejforbindelse til betjening af området, ligesom der skal opføres en ny parkeringsplads.

2. Lokalplan med henblik på virkeliggørelse blev vedtaget af Ringsted Kommunes byråd den 10. oktober 2005 (lokalplan nr. 176).

Med henblik på at virkeliggøre lokalplanen, traf Ringsted Kommune, i henhold til planlovens § 47, den 5. april 2011 afgørelse om ekspropriation af 10.908 m² til brug for lokalplanens virkeliggørelse.

Afgørelsen blev påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet, der traf en for kommunen gunstig afgørelse den 12. september 2013.

Natur- og Miljøklagenævnet fremhæver, at betingelserne i grundlovens § 73, om ekspropriation skal være opfyldt, før der kan eksproprieres, herunder i henhold til planlovens § 47. Kriterierne er bl.a. nødvendighed, hensynet til almenvellet og aktualitet.

Nævnet finder, at aktualitetskravet, nødvendighedskravet og kravene i planlovens § 47 er opfyldte.

Naturklagenævnet lægger imidlertid afgørende vægt på, at hensynet til almenvellet ikke er opfyldt i tilstrækkelig grad til, at ekspropriationen kan godkendes. Den afgørende begrundelse er anført i præmisserne i afgørelsen på side 5 nederst, hvorefter:

"Nævnet lægger vægt på, at der er tale om en landsby med 345 indbyggere og en meget lille kreds af brugere til fodboldbanerne. Endvidere har landsbyen allerede en fodboldbane til rådighed i tilknytning til Kildeskolen og landsbyhuset."

Jeg er bekendt med, at I ikke er enige i begrundelsen, idet I mener, at de faktiske forhold ikke er som beskrevet.

Jeres synspunkter i så henseende er gengivet i jeres brev af 14. oktober 2013 til Ringsted Kommune.

Horten konkluderer i sit notat, at *"...sagen med stor sandsynlighed og uden videre vil blive afvist af domstolene."*

Hortens notat henviser ikke til relevant retspraksis, eller relevant juridisk litteratur, der kan støtte den meget håndfaste konklusion.

Sagen vil i givet fald ikke "*uden videre*" blive afvist af domstolene. Højesterets praksis er nuanceret, og domstolene vil naturligvis foretage en grundig prøvelse i tilfælde af iværksættelse af søgsmål.

Den foreliggende Højesterets praksis vedrørende spørgsmålet viser, at Højesterets afgørelse er afsagt med såkaldt dissens, hvilket vil sige, at Højesterets dommere ikke har været enige om resultatet.

Alene dette forhold taler for, at et søgsmål fra Ringsted Kommunes side ikke automatisk "*med stor sandsynlighed og uden videre*" vil blive afvist af domstolene.

Ved Højesterets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2007.1074H vedtog en kommune en lokalplan med henblik på at fastholde et bestemt kvarters oprindelige karakter som villakvarter til beboelse.

En erhvervsdrivende virksomhed, der anvendte en villa til erhvervsmæssig indretning, og som havde midlertidig dispensation fra lokalplanens benyttelsesbestemmelser, indbragte et afslag fra kommunen om fortsat dispensation for Naturklagenævnet. Naturklagenævnet traf afgørelse til skade for kommunen, der herefter anlagde retssag mod Naturklagenævnet.

Højesterets flertal lagde vægt på, at Naturklagenævnets afgørelse ville få væsentlig betydning for kommende lokalplaner, som tilsigter at afløse privatretlige servitutter.

Højesterets flertal lagde videre vægt på, at afgørelsen ville få betydning for et ikke ubetydeligt antal ejendomme. Højesterets flertal fandt derfor, at kommunen havde en væsentlig planlægningsmæssig interesse i domstolsprøvelse, og sagen blev derfor ikke afvist.

En af 5 dommere voterede for afvisning.

Højesteret afsagde samme dato en dom gengivet i MAD2007.33H. Domsresultatet var som i den ovenfor nævnte dom.

Omvendt har Højesteret i en dom gengivet i MAD2004.80H afvist en kommunes søgsmål mod Naturklagenævnet. Dette skete imidlertid med det snævrere mulige flertal, idet 3 af 5 dommere voterede for afvisning, hvor 2 dommere voterede for, at kommunen havde søgsmålsret.

Flertallet lagde vægt på en lidt formalistisk begrundelse, idet man fremhævede, at loven ikke indeholder en lovbestemt hjemmel til, at kommuner kan indbringe Na-

tur- og Miljøklagenævnets afgørelser for domstolene. Konkret fandt man heller ikke, at kommunen havde "...påvist en sådan konkret - økonomisk eller anden - interesse i at få prøvet rigtigheden af nævnets praksis, at den har søgsmålskompetence."

Mindretallet lagde vægt på, at kommunen havde en anerkendelsesværdig interesse i at få afklaret "...hvilke muligheder kommunen har ved sin løbende administration af planlovgivningen" i relation til håndhævelse af samme.

I den konkrete sag kan det fremføres, at Naturklagenævnet har lagt afgørende vægt på dokumenterbart urigtige faktiske oplysninger om indbyggertal mv.

Kommunen ville i øvrigt kunne begrunde et søgsmål med, at kommunen har en væsentlig interesse i at få fastslået, i hvilket omfang udkantsområder med få indbyggere er afskåret fra ekspropriationer til fordel for fritidsfaciliteter, der i områder med flere beboere vil kunne realiseres via ekspropriation.

Det vil for truede udkantsområder være af væsentlig betydning at få afklaret, hvorvidt truede udkantsområder skal ødelægges, fordi sådanne områder ikke har samme muligheder for at ekspropriere til brug for fritidsfaciliteter, som områder med mange beboere.

Jeg vil mene, at der er realistisk udsigt til, at Ringsted Kommune kan gennemføre et søgsmål mod nævnet på det foreliggende grundlag.

Det er min opfattelse, at et søgsmål meget vel kan føre til et for kommunen gunstigt resultat, såfremt sagen føres optimalt.

Jeg mener i så henseende, at navnlig det forhold, at afgørelsen er truffet på et urigtigt grundlag, og det forhold, at afgørelsen vil kunne få konsekvenser, der har ødelæggende virkning for udkantsområder, også vil være et vægtigt argument.

Jeg henviser til, at Naturklagenævnets afgørelse, bestående i en afvejning mellem en enkelt grundejer og en flerhed af grundejere og kommunen, er så tvivlsom, at der er udsigt til at få omgjort afgørelsen.

Med venlig hilsen

Håkun Djurhuus

